

щеря завлечена, казва, че единъ денъ Николаки ѝ съобщилъ, какъ, трима негови съграждани въ завръшанието си изъ Цариградъ, на пътя срещнали черкези, които поили конете си на една чешма а наблизо стояла мома българка; явила имъ че е отъ Ст. Загора, учителка, името си и помогнала ги да разгласятъ за нея Баба Кина, която тогава ние не знала за Донка, отговорила на Николаки че тя не е нейната дъщеря.

Презъ м. Юлий 1878 г. Н. Марковъ, тогавашният окръж. управител въ Ст. Загора, повикалъ Заица Дамянова, баба Кина и Захарина Х. Желѣзкова, казалъ имъ че отъ Реуфъ паша изъ Одринъ имало писмо, за да отидатъ и си прибергатъ момичетата. Той имъ далъ по 200 гр. а Пловдивския губернаторъ ги испратилъ по желѣзницата безплатно. Въ Одринъ слезнали при българския владика Синесия. Завели ги въ харема на Реуфъ паша гдѣто имало 20 момичета облечени като ханжмки и красиви като ангели. Тѣ питали момичетата отгдѣ сѫ, питали за имената имъ, имать ли родители, нѣ никое не отговаряло а само се смѣяли. На тръгване едно измеждѹ тѣхъ около 12 годишно, казало че било отъ Ханибогазкѣтъ села. Женитѣ като не намѣрили своите момичета между тѣхъ, казало имъ да отидатъ въ Кръклисия и Реуфъ паша искалъ да ги испрати на свои разноски, нѣ владиката не ги оставилъ, защото фанагицитетъ турци щѣли да ги избиятъ тамо и тѣ се завърпали надирѣ. На връщане, Богориди имъ далъ по една лира въ Пловдивъ.

Станка Димова 17-годишна мома, обезчестена въ кѫщата на Чолъмекчиоглу послѣ заведена въ Париградъ.

Супругата на Мюселимеца Динъ Василевъ заведена неизвестно на гдѣ и намѣрена.

Мага Станчева, внука на Х. Ангела отъ с. Кючукъ-Хасанъ $1\frac{1}{2}$ годишно, вземено отъ Дюдюклиеца Ибряма, послѣ потурченено.

Вълчо Тинковъ отъ с. Миселимъ 14-годишно момче, двама черкези го докачили и завелъ въ Цариградъ.

Найденъ Тодоровъ отъ с. Гарж-смаилъ 10-годишно дѣте, наедно съ леля си Мария Желева, забрали отъ черкезигѣ и потурчені.

Неда Петкова отъ сѫщото село, 10-годишно момиче, турцитѣ го взели и продали на нѣкои гръци, което и сега било живо.